

# Powstanie Wielkopolskie

<https://pw.ipn.gov.pl/pwi/form/r2289963801,NIEZYCHOWSKI-Kazimierz.html>  
18.04.2024, 13:07

# NIEZYCH OWSKI Kazimierz

## Osoba

NIEZYCHOWSKI Kazimierz

## Urodzony

1892

## Zmarł

1987

## Opis

organizator artylerii powstańczej, major Wojska Polskiego. Ur. 24.07.1892 r. w Granówku (pow. kościański), w rodzinie Stanisława, właściciela Granówka i Łucji z Taczanowskich. Świadectwo dojrzałości uzyskał w 1913 r. 8 listopada 1914 r. jako rekrut wcielony został do 50 Pułku Piechoty w Rawiczu. W 1917 r. awansowany do stopnia wicewachmistrza. Na telefoniczne wezwanie M. Palucha (28 grudnia 1918 r.) udał się do Poznania.

29 grudnia na naradzie dowódców oddziałów powstańczych Poznania przedłożył projekt

utworzenia artylerii. Propozycja została przyjęta. Tymczasowe dowództwo artylerii umieszczono w „Białych Koszarach” (przy ul. Solnej). 4 stycznia 1919 r. artyleria powstańcza liczyła już 5 półbaterii dwudziałowych (450 ludzi). Jedną półbaterię wysłał na front północny, a drugą na front zachodni.

6 stycznia wspierał atak powstańców na bazę lotniczą na Ławicy, celnymi pociskami zmuszając Niemców do kapitulacji. 8 stycznia 1919 r. zdał dowództwo artylerii i na czele półbaterii udał się w rejon Kcyni. Brał udział w zdobyciu Szubina (11 stycznia) i Rynarzewa (13 stycznia), Kcyni (2 lutego), gdzie zdobył 8 dział. 7 lutego 1919 r. mianowany został podporucznikiem. 8 marca 1919 r. został przydzielony do Grupy gen. D. Konarzewskiego jako dowódca baterii. Brał udział w walkach pod Lwowem aż do zdobycia Stryja, na krótko wrócił do Poznania i ponownie wyjechał na front galicyjski (w lipcu 1919). W styczniu 1920 r. uczestniczył z pułkiem w rewindykacji Bydgoszczy.

Na początku lutego 1920 r. wyjechał na front wschodni. 10 listopada 1921 r. awansowany na porucznika. Z powodu złego stanu zdrowia 20 grudnia zwolniono go do rezerwy. W 1921 r. wydzierżawił majątek Chlewo (pow. ostrzeszowski). Działał w organizacjach spółdzielczych i powstańczych. 8 lutego 1924 r. awansowany na kapitana rezerwy.

Od 5 września 1939 r. służył ochotniczo w wojsku, jako zastępca komendanta Baonu Wartowniczego „Kalisz”, Armii „Poznań”. Po rozbiciu batalionu pod Podzamczem przedarł się z rozbitkami do Warszawy. 26 września w Falenicy dostał się do niewoli, ale w nocy uciekł i 2 października dotarł do Chlewa. Następnego dnia został aresztowany przez żandarmerię i przeniesiony do więzienia w Ostrzeszowie, do jednej celi z pułkownikiem S.

Thielem.

Z powodów zdrowotnych na krótko zwolniony (28 XI 1939), jednak 5 grudnia z rodziną przewieziony do obozu w Kępnie i wysiedlony do Generalnego Gubernatorstwa. W 1945 r. wrócił do Wielkopolski. W maju 1945 r. w pow. sycowskim organizował spółdzielczość rolniczą i spożywczą. Jesienią 1958 r. przeszedł na emeryturę. Mieszkał w Gliwicach. W 1973 r. otrzymał awans do stopnia majora.

Zmarł 12 czerwca 1987 r. w Gliwicach, pochowany na Cmentarzu Rakowickim w Krakowie. Odznaczony był Orderem Virtuti Militari V kl., Krzyżem Niepodległości, Orderem Odrodzenia Polski IV i V kl., Krzyżem Walecznych, Złotym Krzyżem Zasługi, Wielkopolskim Krzyżem Powstańczym oraz szeregiem medali i odznak. Ze związku małżeńskiego z Aleksandrą Sieradzką miał dzieci - Barbarę (1921), Annę (1921) i Jacka (1924).

## **Bibliografia**

B. Polak, Niezychowski Kazimierz (1892-1987), (w:) Słownik biograficzny powstańców wielkopolskich 1918-1919, red. A. Czubiński, B. Polak, Poznań 2002, s. 248-249.

## **Autor wpisu**

Michał Polak